

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125011292
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4125011292.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a sudcov Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Dušana Špireka, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 08.12.2025, sp. zn. 33T/56/2025 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.03.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný:

A. B. C. D. E. F. E., narodený XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom A. XXX/XXX, H. C.,
toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany sp. zn. Pv 219/25/4406 zo dňa 04.09.2025 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 17.00 h. sa v obci H. C., I. J. A. v rodinnom dome č. XXX/XXX, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov, vyhrážal zabitím svojmu synovi A. G. B. tým spôsobom, že mu povedal, že ho zabije, pričom svoje vyhrážky umocnil tým, že z pivnice rodinného domu zobral do ruky nôž, s ktorým kráčal od pivnice po schodoch smerom do kuchyne držiac tento nôž v ruke pred sebou, a pri dverách do kuchyne uviedol poškodenému slová „pichnem ťa“ a s vyhrázaním voči poškodenému pokračoval, pričom týmto vzbudil u poškodeného obavu o jeho život a zdravie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 19.06.2025 v čase okolo 16:30 hod. sa v obci H. C., I. J. A. v rodinnom dome č. XXX/XXX, vyhrážal svojmu synovi A. G. B. zabitím tým spôsobom, že mu pri dverách do kuchyne uviedol slová „Ľa pichnem“, pričom svoje vyhrážky umocnil tým, že držal v ruke pred sebou nôž, pričom týmto vzbudil dôvodnú obavu u poškodeného o jeho život a zdravie.

Za to mu súd I. stupňa podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák. zistiť príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa poukázal na vykonané dôkazy, a to predovšetkým na výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kde odmietol vypovedať a bola podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 20.06.2025, kedy po zákonom poučení uviedol, že v inkriminovaný deň vypil cca pol litra vodky, po príchode syna vznikol medzi nimi konflikt, počas ktorého mu syn G. dal facku, následne si v pivnici vzal veľký nôž, ktorý držal v ruke a išiel po schodoch smerom do kuchyne. Vo dverách bol syn G., ktorý mal v ruke mobilný telefón. Obžalovaný potvrdil, že počas toho, ako stúpil po schodoch s nožom, povedal synovi slová „pichnem Ťa“. Zároveň uviedol, že nemal v úmysle synovi ublížiť a preto sa vrátil späť do pivnice, kde nôž odložil, vyšiel von za dom, kde sa posadil na lavičku. Potvrdil, že alkohol pije príležitostne, približne raz za tri mesiace a v daný deň sa opil po dlhej dobe.

Súd I. stupňa poukázal na skutočnosť, že poškodený G. B., syn obžalovaného, a svedkyňa K. B., manželka obžalovaného, odopreli vypovedať podľa § 130 ods. 1 Tr. zák. z dôvodu blízkeho príbuzenského vzťahu s obžalovaným. Následne súd I. stupňa upriamil pozornosť na výpovede svedkov, a to K. L. a C. E., príslušníkov policajného zboru, ktorí vykonávali zásah na mieste činu s tým, že pred rodinným domom ich čakal poškodený, ktorý im oznámil, že obžalovaný išiel proti nemu s nožom v ruke a vyhrážal sa mu slovami „pichnem Ťa“, pričom incident si nahral na mobilný telefón. K poškodenému obaja svedkovia uviedli, že pôsobil vystrašene a obžalovaného sa bál. Obžalovaného našli pri rodinnom dome na lavičke pod vplyvom alkoholu, pričom im hovoril, že sa chce ísť liečiť a priznal sa, že išiel voči synovi s nožom, povedal mu „pichnem Ťa“, avšak mu nechcel ublížiť.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní zároveň odstraňoval rozpory vo výpovediach týchto svedkov prečítaním ich výpovedí z prípravného konania, pričom obaja svedkovia zotrvali na svojich výpovediach, ktoré učinili v prípravnom konaní.

Súd I. stupňa zároveň poukázal na závery znaleckého posudku A. K. H., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a na doplnenie číslo 1 znaleckého posudku, zo záverov ktorých vyplýva, že u obžalovaného okrem základnej diagnózy alkoholického závislosti bola zistená aj sekundárna diagnóza alkoholovej demencie, teda poškodenie mozgu, ku ktorému došlo pri chronifikácii toxického vplyvu látky počas viacročného rozvoja závislosti. Túto diagnózu mal obžalovaný diagnostikovaný už v roku 2022 počas hospitalizácie v Psychiatrickej nemocnici Veľké Zálužie. V závere znaleckého posudku znalec konštatoval aj skutočnosť, že liečba u obžalovaného by strácala zmysel a nemohla by naplniť svoj účel pre absentujúcu motiváciu k nej zo strany obžalovaného, ako aj pre organické zmeny osobnosti. Obžalovaný nemá dostatočný potenciál chápať význam a obsah liečby a z uvedeného už nie je realizovateľná.

V neposlednom rade súd I. stupňa poukázal aj na kamerový záznam zo dňa 19.06.2025, ktorý dobrovoľne vydal poškodený G. B. a z ktorého je zrejmé, že obžalovaný, kráčajúci hore schodmi drží v ruke nôž a po privretí dvier poškodeným počuť, ako obžalovaný povie slová „Ľa pichnem“.

Po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a svojim konaním naplnil znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., teda, že sa vyhrážal blízkej osobe – synovi zabitím, svoje vyhrážky umocnil tým, že v rukách držal zbraň – nôž a vzbudil u neho dôvodnú obavu o život alebo zdravie. Na základe dôkazov zároveň upravil opis priebehu skutku, resp. skutkových okolností, pričom vychádzal bezprostredne z výpovedí a slov obžalovaného z prípravného konania, kamerového záznamu a výpovedí svedkov K. L. a C. E. a zároveň upravil skutkovú vetu uvedením času spáchania skutku a vypustením okolností, ktoré nie sú relevantné pre naplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku opakovane poukázal na to, že spáchanie žalovaného skutku mal súd I. stupňa za spoľahlivo preukázané z výpovede obžalovaného z prípravného konania, ktorú urobil z pozície zadržaného podozrivého, pričom túto výpoveď mal podporenú kamerovým záznamom dobrovoľne vydaným poškodeným A. G. B. a výpoveďami svedkov K. L. a C. E.. Vo vzťahu k procesnej

použiteľnosti zápisnice o výsluchu obžalovaného v pozícii zadržaného podozrivého zo dňa 20.06.2025 súd I. stupňa uviedol, že v postavení obvineného nejde o zásadne odlišné procesné postavenie, ako je tomu v porovnaní s postavením svedka a preto táto skutočnosť nebránila čítaniu zápisnice o výpovedi podozrivého na hlavnom pojednávaní, s tým, že pri výsluchu obžalovaného v pozícii zadržaného podozrivého mu boli zachované všetky jeho práva, najmä právo na obhajobu, pričom obžalovaný do zápisnice vyhlásil, že si obhajcu nevolí, bude sa obhajovať sám, nevyužil právo odoprieť vypovedať a na znak súhlasu s obsahom zápisnice táto bola ním aj podpísaná.

Zároveň súd I. stupňa uviedol, že v prípade zápisnice obžalovaného v postavení zadržaného podozrivého nešlo o jediný dôkaz, na ktorom by bolo založené uznanie viny obžalovaného, ale sa jedná o jeden z dôkazov poukazujúc na kamerový záznam a výpovede svedkov K. L. a C. E..

Súd I. stupňa sa stotožnil s obhajobou obžalovaného spočívajúcou v tvrdení, že výpovede príslušníkov policajného zboru nemôžu slúžiť ako dôkaz v predmetnom konaní, pretože išlo o výpoveď osoby o okolnostiach, ktoré sa dozvedela od svedka, ktorý pred tým využil právo a odoprel vypovedať. Priebeh samotného skutku mal však súd I. stupňa preukázaný výpoveďou obžalovaného z prípravného konania, a to aj z prehrátého kamerového záznamu, ktorý vyhotovil a dobrovoľne vydal poškodený. Súd I. stupňa sa vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného týkajúcou sa kamerového záznamu, že pri prednese slov obžalovaný nepozerala priamo na poškodeného, pričom v tomto smere za nutné považoval uviesť to, že túto obhajobu považoval za bezpredmetnú, nakoľko v konaní bolo preukázané, že svoju vyhrážku smeroval obžalovaný voči poškodenému a zároveň že poškodený pociťoval dôvodnú obavu z jeho konania.

Čo sa týkalo ukladania trestu, tu súd I. stupňa vychádzal z ustanovení § 33a, § 34 ods. 1 až ods. 4 Tr. zák., poukazujúc na to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/68/2023 zo dňa 08.11.2023 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest s probačným dohľadom vo výmere 6 mesiacov a skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku zdôraznil skutočnosť, že toto odsúdenie bolo za konanie obžalovaného voči svojmu synovi A. G. B., kde sa mu mal vyhrážať zabitím, pričom svoje vyhrážky umocnil tým, že si z domu zobral nôž a s vyhrázaním pokračoval, čím vzbudil u poškodeného obavu o jeho život a zdravie. Skúšobná doba bola v prípade obžalovaného predĺžená o jeden rok, a to do 09.05.2026. Vzhľadom na tieto skutočnosti dospel súd I. stupňa k záveru, že obžalovanému bolo potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody poukazujúc na základnú trestnú sadzbu 6 mesiacov až 3 roky, pričom za primeraný považoval trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd I. stupňa pri osobe obžalovaného neukladal ochranné liečenie vzhľadom na závery znaleckého posudku znalca A. K. H..

O zaistenom kuchynskom noži s čiernou rúčkou, ktorý bol obžalovaným dobrovoľne vydaný dňa 19.06.2025 súd I. stupňa nerozhodoval vzhľadom na jeho nepatrnú hodnotu a konštatoval, že o jeho zničení bude rozhodnuté v zmysle § 98 ods. 3 Tr. por. po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom obhajcu, vyjadril nesúhlas s rozhodnutím súdu I. stupňa, keď tento k svojmu rozhodnutiu dospel na základe výpovede zadržaného podozrivého zo dňa 20.06.2025, kamerového záznamu vyhotoveného poškodeným G. B. a na základe výpovedí svedkov K. L. a C. E.. Obžalovaný uviedol, že dňa 20.06.2025 vypovedal v postavení zadržaného podozrivého, pričom z predmetnej výpovede vyplýva, že mal kráčať s nožom po schodoch a povedať slová „pichnem ťa“. V zápisnici z jeho výsluchu je konkrétne uvedené, že to tak nemyslel, že pichne G., že mu to len tak vyletelo z huby, že nemá dôvod ho pichnúť a v konečnom dôsledku svojmu synovi nechcel ublížiť, ani ho zabiť.

Ku kamerovému záznamu vyhotovenému poškodeným v kombinácii s jeho výpoveďou v postavení podozrivého podľa jeho názoru nebolo možné jednoznačne určiť, komu boli slová „pichnem ťa“ adresované, resp. že nebolo možné vyvodiť, že boli adresované práve poškodenému.

Súd I. stupňa podľa jeho názoru pochybil aj v tom, keď čiastočne akceptoval výpovede príslušníkov policajného zboru K. L. a C. E., pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tz/8/1966, v zmysle ktorého výpoveď osoby o okolnostiach, ktoré sa dozvedel od svedkyne, ktorá predtým využila svoje právo a odoprela vypovedať, nemôže slúžiť ako dôkaz, pretože takýto postup by bol formou prinútenia k výpovedi. Uvedení svedkovia K. L. a C. E. sa dozvedeli priamo od osôb, ktoré v konaní odmietli vypovedať skutočnosti, s ktorými sa im zverili, a to poškodený a svedkyňa K. B., a preto nie

je možné akceptovať tieto výpovede v časti, kedy vypovedali o tom, ako sa im poškodený zveril, že mal dôvodnú obavu o svoj život, pretože ide o skutočnosť, o ktorej poškodený odmietol vypovedať. Na naplnenie objektívnej stránky žalovaného trestného činu je potrebné, aby u poškodeného bola vzbudená dôvodná obava. Vzbudenie dôvodnej obavy nemôže byť preukázané na podklade tvrdenia tretej osoby, ktorá pri skutku nebola ani prítomná.

Taktiež vyslovil názor, že nie je možné jednoznačne určiť, že u poškodeného bola vzbudená dôvodná obava o život a zdravie, keď poškodený bol schopný natočiť video, ktoré bolo predložené ako dôkaz. Taktiež mal zato, že vzhľadom na skutočnosť, že poškodený a svedkyňa K. B. zotrvali v bezprostrednej blízkosti domu, kde malo dôjsť k nebezpečnému vyhrážaniu, nebolo možné tvrdiť, že poškodený mal dôvodnú obavu o svoj život.

Na podklade týchto skutočností navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a navrhol, aby vo veci rozhodol odvolací súd sám.

Verejné zasadnutie pred odvolacím súdom bolo vykonané podľa § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o to požiadal.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázal na skutočnosti uvádzané v písomných dôvodoch podaného odvolania, ktoré v rámci verejného zasadnutia nechcel žiadnym spôsobom zmeniť ani doplniť. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu I. stupňa zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že oslobodí obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že nebola preukázaná vina.

Zástupkyňa krajského prokurátora uviedla, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, pretože súd I. stupňa postupoval v súlade so zákonom a zisteným stavom veci, keď dospel k záveru o vine obžalovaného, pričom aj uložený trest považovala za zákonný a primeraný. V konečnom návrhu navrhla postupovať podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou – obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spácha čin závažnejším spôsobom konania, so zbraňou a na chránenej osobe – blízkej osobe.

Súd I. stupňa svoj záver o vine obžalovaného oprel o výpoveď obžalovaného z prípravného konania, ktorú urobil v pozícii zadržaného podozrivého, pričom túto výpoveď mal podporenú kamerovým záznamom dobrovoľne vydaným poškodeným A. G. B. a výpoveďami svedkov K. L. a C. E., príslušníkov policajného zboru, ktorí boli privolaní.

V odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k procesnej použiteľnosti zápisnice o výsluchu obžalovaného v pozícii zadržaného podozrivého zo dňa 20.06.2025 súd I. stupňa uviedol, že podľa § 85 ods. 4, ods. 5, ods. 6 Tr. por. nejde v postavení obvineného zásadne o odlišne procesné postavenie ako je tomu v porovnaní s postavením svedka a preto ani táto skutočnosť nebránila čítaniu zápisnice z prípravného konania o výpovedi podozrivého na hlavnom pojednávaní podľa § 258 ods. 4 Tr. por., konštatujúc a uvádzajúc, že na podozrivého sa vzťahujú v zásade tie isté ustanovenia ako na

obvineného, (pričom takáto výpoveď nemôže byť jediným alebo rozhodujúcim dôkazom, na podklade ktorého by došlo k uznaniu viny obvineného) čo však nebránilo tomu, aby zápisnica o takejto výpovedi bola na hlavnom pojednávaní na účely odstraňovania rozporov prečítaná, či použitá ako podporný dôkaz.

Takýto záver súdu I. stupňa nie je možné považovať za správny, nakoľko podstatným pre prečítanie predchádzajúcich výpovedí obžalovaného na hlavnom pojednávaní je, že sa môže prečítať „skoršia výpoveď“ obžalovaného, pričom sa myslí skoršia výpoveď vykonaná v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného, teda ktorú vykonal po vznesení obvinenia. Súčasná právna úprava neumožňuje prečítať zápisnicu o výpovedi zadržaného podozrivého na hlavnom pojednávaní, aj keď bola vykonaná zákonným spôsobom. Výpoveď obžalovaného pred vznesením obvinenia nie je možné prečítať ani ako listinný dôkaz podľa § 269 Tr. por., nakoľko o listinný dôkaz nejde.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom I. stupňa odmietol vypovedať, nemohla byť na základe už hore uvedeného prečítaná jeho výpoveď v postavení zadržaného podozrivého, ktorá bola vykonaná pred vznesením obvinenia. Následne bol obžalovaný v prípravnom konaní opakovane vypočúvaný, už v postavení obvineného, avšak opakovane využil svoje zákonné právo a odmietol vo veci vypovedať.

Poškodený G. B. – syn obžalovaného a svedkyňa K. B. – manželka obžalovaného po zákonom poučení podľa § 130 ods. 1 Tr. por. odmietli vypovedať z dôvodu blízkeho príbuzenského vzťahu s obžalovaným. Súd I. stupňa pri uznaní viny obžalovaného vychádzal aj z výpovedí svedkov K. L. a C. E., príslušníkov policajného zboru, ktorí boli vyslaní operačným strediskom na adresu H. C. I. J. A.. Týchto mohol vypočuť na hlavnom pojednávaní ako svedkov, avšak len k spôsobu vykonania služobného zákroku. Pokiaľ vo svojich výpovediach uvádzali aj čo sa dozvedeli od poškodeného G. B. a svedkyňi K. B. ohľadom skutočností tvoriacich skutok, ktorý vykazuje znaky trestného činu, na tieto skutočnosti nebolo možné prihliadať. Výsluch príslušníkov policajného zboru v procesnom postavení svedkov k tvrdeniam podozrivej osoby na mieste činu alebo svedkov je neprijateľný a nezákonný, pretože majú informácie o skutku alebo o jeho páchatelovi iba sprostredkované a spáchanie skutku vlastnými zmyslami nevnímali. V tomto je potrebné odlíšiť výpovede policajtov ako svedkov o tom, čo sami videli a vnímali od toho, čo im na mieste uviedla podozrivá osoba alebo iná osoba. Na základe výpovedí týchto svedkov, oddeliac skutočnosti, ktoré sa dozvedeli od obžalovaného, poškodeného a svedkov, tak nebolo možné v danom prípade ustáliť vinu. Taktiež úradný záznam spísaný po policajnom zásahu nie je dôkazným prostriedkom použiteľným v trestnom stíhaní konkrétnej osoby, ale ide len o záznam postupu polície.

Čo sa týka kamerového záznamu, ktorý bol oboznámený súdom I. stupňa aj na hlavnom pojednávaní, je potrebné uviesť, že tento síce bolo možné považovať za dôkaz, avšak je potrebné skúmať, či bol predložený zákonným spôsobom. Zo spisového materiálu nevyplýva, akým spôsobom bol zadovážený, nebola spísaná žiadna zápisnica, na základe ktorej by bol kamerový záznam z mobilného telefónu poškodeného G. B. vydaný. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku kamerový záznam zo dňa 19.06.2025 bol dobrovoľne vydaný poškodeným, avšak v spisovom materiáli sa nenachádza žiadna správa o tom, že bol vydaný, ako a kedy. Toto by malo vyplývať len z výpovede poškodeného v prípravnom konaní, čo však odvolací súd nezistil. Z uvedeného kamerového záznamu má vyplývať skutočnosť, že obžalovaný kráčajúci po schodoch hore držal v ruke nôž a po privretí dvier poškodeným malo byť počuť slová „ŕa pichnem“. Zo spôsobu, ako poškodený prostredníctvom mobilného telefónu mal zhotoviť kamerový záznam nevyplývala žiadna obava z obžalovaného. V neposlednom rade odvolací súd uvádza, že na kamerový záznam, ako na jediný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné ustáliť vinu obžalovaného, nie je možné prihliadnuť.

Ako vyplýva zo záverov znaleckého posudku znalca A. K. H. u obžalovaného bola zistená ako základná diagnóza alkoholová závislosť a sekundárne poškodenie mozgu v dôsledku neustáleho požívania alkoholických nápojov ako alkoholová demencia. Pri osobe obžalovaného tak je možné konštatovať, že je chronickým požívateľom alkoholických nápojov a ako vyplýva zo spisového materiálu, poškodený G. B. a svedkyňa K. B. na riešenie problémov s obžalovaným, ktoré vznikali v dôsledku požívania alkoholických nápojov, sa častokrát obracali na políciu. Ako vyplýva nielen z odpisu z registra trestov, ale aj z výpisu centrálnej evidencie priestupkov, pričom záznamy, ktoré sú tak v registri trestov aj v priestupkoch uvádzané, sú za konanie obžalovaného voči svojim blízkym.

Vzhľadom na skutočnosť, že pri uznaní viny nebolo možné prihliadať na výpoveď obžalovaného z prípravného konania v postavení zadržaného podozrivého, poškodený G. B. a svedkyňa K. B. vzhľadom na blízky príbuzenský vzťah s obžalovaným odmietli vypovedať a na výpovede príslušníkov

policajného zboru, ktorí boli vypočutí ako svedkovia aj pred súdom I. stupňa, nebolo možné prihladať v časti, v ktorej uvádzali skutočnosti týkajúce sa skutku a ktoré sa dozvedeli od poškodeného a hore uvedenej svedkyni, a iné dôkazy, na základe ktorých by bolo možné vyvodiť vinu obžalovaného, produkované neboli, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a obžalovaného oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.